

De genderdiscussie

'Beste reizigers, de trein naar Amsterdam heeft tien minuten vertraging'. Op tientallen stations klinken dagelijks dergelijke boodschappen. Tot voor kort was de aanhef anders: 'Dames en heren, de trein..!'

W. Fieret,
Leerdam

Een zoontje, een dochtertje geboren! De vader gaat naar het gemeentehuis en meldt dat het gezin uitgebreid is met de geboorte van een zoontje of een dochtertje. De ambtenaar van de burgerlijke stand noteert alles nauwkeurig. Bij de geslachtsvermelding staat een m of een v, mannelijk of vrouwelijk. Zo is het eeuwenlang gewéést. Het biologische geslachtskenmerk was bepalend. Dat was een objectief vast te stellen gegeven. Vanaf de schepping was dat zo. Al in het eerste hoofdstuk van de Bijbel kunnen we dat lezen: 'En God schiep de mens naar Zijn beeld, naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen' (Gen. 1:27). De Heere keek naar Zijn eigen schepping en zag: het was zeer goed.

Verstoorde werkelijkheid

De zondeval trok en trekt diepe sporen. Wat een verdriet en ellende zijn er op de wereld gekomen. De zeer goede schepping is ontwricht. In die verstoorte werkelijkheid leven we. Wat een genade is het dat de Heere ons Zijn Woord gelaten heeft. In de eerste plaats omdat dit het Woord des levens is. God werkt in verloren zondaren door Zijn Woord en Geest. Maar ook voor het maatschappelijke leven is de Bijbel van groot belang. Daarin kunnen we lezen hoe we ons leven moeten inrichten. De Heere is Schepper van ieder mens. Daarom weet Hij wat goed voor ons is. Zijn geboden zijn voor ieder heilzaam.

De gevolgen van de zonde zijn merkbaar in het leven van ieder mens. Het is niet meer zoals God het bedoeld heeft. Daardoor

kan het zijn, dat de natuurlijke aantrekkingskracht van een man op een vrouw of omgekeerd ontbreekt. Homoseksualiteit was er al in de tijd van de Bijbel. Daarvoor moeten we niet de ogen sluiten. Deze anders-gerichtheid is een zwaar kruis.

Het botst

Ook op ander gebied worden de gevolgen van de zonde merkbaar. Zo kan een opgroeiend meisje ervaren: 'Het is niet in orde. Ik vraag me af of ik wel in een goed lijf zit'. Met zo'n vraag kan ook een jongen tobben. Er is dan als het ware een tegenstelling tussen het objectieve vastgestelde geslacht en wat de betreffende persoon voelt, de ervaring van gender. Je zou kunnen zeggen: het botst.

Evenals bij het anders geaard-zijn mag hier niet lichtvaardig over gedacht worden. Er zijn mensen die hiermee werkelijk worstelen. Maar, en dit is een wezenlijk punt, wordt dat anders-zijn gezien en beleefd als een gevolg van de zonde die in

de wereld is gekomen, waardoor er tekorten en onvolmaaktheden zijn? Óf wordt het beleefd als mijn eigen identiteit, die ik 'gewoon' moet kunnen beleven en uitleven? Het eerste zal de benadering zijn van iemand voor wie de Bijbel normgevend is. De tweede invalshoek wordt verwoord in het emancipatiebeleid van de overheid: 'Het kabinet streeft naar de vrijheid van burgers om hun eigen identiteit zelf vorm te geven, zonder opgelegde gendernormen en zonder ongelijke behandeling'. Het gaat dus om de absolute vrijheid van ieder individu om de eigen genderidentiteit te kiezen en deze vorm te geven. Zonder dat iemand hem een strobreed in de weg mag leggen. En de overheid stimuleert en ondersteunt deze ziens- en leefwijze heel actief, aldus de principiële nota 'Gendergelijkheid' van het Wetenschappelijk Instituut van de SGP.

Noch man noch vrouw

De Transgenderwet, die dateert van 2014, maakt het mogelijk om onder bepaalde voorwaarden het geslacht zelf(s) in de geboorteakte te laten wijzigen. De procedure wordt in de aangepaste wet die op stapel staat, vergemakkelijkt. Er is geen verklaring van een deskundige meer nodig. Ook jongeren beneden de 16 jaar komen in aanmerking om een wijziging op te laten nemen. Het voert te ver om hier ook nog te schrijven over geslachtsveranderende operaties, enzovoort. Een uitvloeisel van dat denken is in de introductie van dit artikel opgenomen.

Er zijn mensen die zich noch man noch vrouw voelen, daarom: 'Beste reizigers'. Bij de Hema zijn de afdelingen jongens- en meisjeskleding vervangen door 'kinderkleding'. Je zou kunnen zeggen: op zichzelf genomen is dat toch allemaal niet zo heftig. Inderdaad, maar dan gaan we eraan voorbij dat die ogenschijnlijk kleine bijstellingen het gevolg zijn van een totaal andere, on-Bijbelse manier van denken en leven.

In deze samenleving, waar woorden en uitdrukkingen uitingen zijn van een niet-Bijbelse manier van denken en handelen, groeien onze kinderen op. Dat is hun werkelijkheid. Dan is toch voor opvoeders het gebed uit Psalm 119 vers 67 van grote betekenis: 'Maak in Uw Woord mijn gang en treden vast'.

In de komende twee afleveringen volgt een pastorale nabeschuiving van de redactie op deze artikelenreeks over opvoeding.